

λελαξευμένα πάντερπνα παλάτια, κελλία
φωτιστικὰ ὥραιότατα ἀνατολῆς ἀντίκρυ,
65 καὶ ποικιλίας θαυμαστάς, ἃς οὐδὲ κτίσμα φέρει,
πολλῆς ἡδύτης γέμοντα, καλῶς ἔξειργασμένα.
λοιπὸν ἀπελησμένησα τῶν ἄνω βλέπων ταῦτα.
εἰς ἑαυτὸν δ' ἐπανελθών, ἐξῆλθον πάλιν ἄνω.
περιπτήσας δὲ λοιπὸν ἐπέβλεψα τὰ πέριξ.
70 διὰ ξηρᾶς ὡς ἡμερῶν ὅδον τριῶν ἐμβλέποις.
διὰ θαλάσσης δὲ λοιπὸν τίς ἂν ἔξαρθμήσει;
καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐπιδῶν ταύτην συχνῶς ἤρωταν.

Ο ξένος. « Ὡ πόλις θαυμαστότατε, τὴν κλῆσιν θεοῦ δῶρον, fol. 156
ὅποῖς ὑψηλότατος ὁ θαυμαστὸς τε/νίτης,
75 ὁ σούδας καὶ κλεισουράς σοι καὶ ὑψὸς ἀνεβάσας,
καὶ τείχη θαυμαστότατα καὶ φυσικὰ στηλώσας
ἐκτὸς ἀσβέστου καὶ πλινθὺς καὶ λαξευτῶν μαρμάρων,
ἐκτὸς τεχνίτας, λεπτουργούς καὶ πάρεξ λιθοξόους,
ἐκτὸς τε λιθῶν εὔμηκῶν καὶ τετραγωνικῶν,
80 ἐκτὸς μαγγάνων καὶ πριῶν καὶ ἄνευ ἐργαλείων,
ἐκτὸς βοῆς καὶ στεναγμῶν καὶ πάρεξ δορυφόρων,
καὶ συγκροτήσεων λαοῦ καὶ ἀμάξῶν καὶ ξύλων,
ἐκτὸς βασιλικῆς χειρός καὶ χορημάτων δαπάνης,
τοιαῦτα τείχη ὑψηλὰ ἐστόλισέ σε κύκλῳ,
95 ὡς δὲ καὶ ὑψὸς κέκτησαι τῆς γῆς ἀνεστηκότα,
περὶ λεπτοὺς τοῖς πέρασι, τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσσῃ;
πῶς φέρεις ἔσωθεν πηγὰς χρυστάλους καὶ γλυκείας,
λειμῶνας πεδιάδας τε καὶ λόφους καὶ κοιλάδας;
οὐδὲ γάρ ἔτυχες λοιπὸν βραχύτερη τὸ μῆκος,
100 ἀλλὰ καὶ μεγαλόπολις ἄνευ τῆς Κωνσταντίνου,
καὶ θαῦμα θαῦμα, μὲ θαυματεῖ ἢ σὴ δημιουργία ».

Η πόλις. « Καὶ δὴ θαυμάζεις τὴν ἐμὴν εὐτελεστάτην κτίσιν.
ἀποχρί- καὶ πάνυ εὐτελέστατη πρὸς τὸν τεχνίτην πέλει.
νεται. ὁ στερεώσας οὐρανὸν καὶ γῆν θεμελιώσας,
95 ὁ ἀρχιτέκτων ὁ λαμπρός, ὁ πάνσορος τεχνίτης,
ὁ πρῶτον στέγην ἐκπληρῶν καὶ τότε κτίζων βάθρα,
ὅς οὐρανὸν ἐφείδορυν τῷ καλλει τῶν ἀπέρων

66 ἡδύστη; V. ἡδύτης genitiv., tamquam ab ἡδύτῃ, -ης: cfr. Φ. άτη, ἀνθρωπότη. 72 συγχνῶς V.
73 θαυμαστότατε cum feminino, ut v. 139 et in *Digene Acrita* (recens. Crypt.) I, 236, 245,
248. // πλινθὺς (πλινθίς) vulgariter pro πλίνθῳ vel πλινθίδος: forsitan πλινθίδης vel πλινθῶν.
79 εὔμηκη V. 80 μαγγάνων. 78 χρύσταλλος adiective positum 97 Cfr. *Alphab. de Adam et Paradiſo* n cod. Vatic. Palat. gr. 364 f. 217 v.: 'Αρχὴ τοῦ κόσμου γέγονεν ὁ κτίστης
τῶν ἀπάντων — καὶ οὐρανοὺς ἐφείδορυν τὰ κάλλη τῶν ἀστέρων.